

проповѣдвалъ св. вѣра въ Иудея, а подиръ се отдалечилъ на проповѣдь къмъ други народи (билъ въ Македония, Сирия, Партия, Персия, Мидия) и на конецъ въ Етиопия (въ Африка) свършилъ живота си мъченически.

§. 16.

(Св. апостолъ и евангелистъ Маркъ.)

Святий апостолъ и евангелистъ Маркъ, единъ отъ 70 ученици Христови, билъ Иудей отъ Иерусалимъ, гдѣто майка му Марія имала свой домъ. Въ тоя именно домъ вѣрующитъ се събирали и молили за апостола Петра, когато той билъ затворенъ отъ Прода въ тъмница, и до него билъ доведенъ отъ ангела (Дѣян. 12.). Маркъ билъ спжитникъ и сътрудникъ на апостола Петра и отъ тойзи великъ апостолъ билъ ръкоположенъ епископъ за александрийската църква. Когато апостолъ Петръ билъ въ Римъ, Маркъ му помагалъ по дѣлото на проповѣдта, и предприемалъ собствени пътешествия за проповѣдь на Евангелието по брѣговетъ на Адриатическо море. Мѣжду другитъ градове Венеция почита св. Марка, като свой просвѣтителъ. Подиръ много трудове приелъ мъченическа кончина въ Александрия отъ язичницитъ въ деня на тѣхния празникъ въ честь на Сераписа. Св. апостолъ Маркъ написалъ Евангелие за Римскитъ християни. На Евангелието Марково се види печать на Петровий духъ (глѣд. г. § 13). Главната мисль на Евангелието на Марка е, че Господъ И. Христосъ е Богъ, заповѣдатель на вселенната. Евангелието отъ Марка се отличава съ краткостъ и събранностъ въ рѣчта. Като повѣствува преимущественно за чудесата Господни, въ силни, пълни съ живостъ и енергия, очерки, св. евангелистъ представлява божественното величие на Господа Искупителя. Нѣкои събития изъ живота Господень, напр. хващанieto Му отъ войнитъ, изображава нагледно, като очевидецъ (Мат. 14; 51—52).

§ 17.

(Св. апостолъ и евангелистъ Лука.)

Св. ап. и еванг. Лука, единъ отъ 70-тѣ ученици Христови, билъ родомъ отъ Антиохия сирийска и до обращението си къмъ Христа билъ иудейски прозелитъ. Апостолъ Павелъ го нарича врачъ